

המזכירות הפדגוגית והמנהל הפדגוגי
אגף שפות ואגף לחינוך דרוזי וצ'רקסי
הפיקוח על העברית במגזר הדרוזי וצ'רקסי

משימה א- סינכרונית 3

מגישות : דליה עאמר

סאהרה פלאח

חוטב העצים והגרזן

פעם היה חוטב עצים שהוא חטב עצים ביער כל יום. היה לו גרזן חד והוא עבד בקשי. יום אחד, בשעה שהיה חוטב על שפת הנחל, נפל הגרזן מידו וטבע לתוך המים.

חוטב העצים היה מאוד עצוב וישב לספוד על שפת הנחל. פתאום, הופיעה פיה ושאלה אותו, "מדוע אתה בוכה?" חוטב העצים הסביר לה שגרזנו נפל לתוך המים והוא אינו יכול להשיב אותו.

הפיה צללה לתוך המים והוציאה גרזן מזהב. היא שאלה אותו, "האם זה הגרזן שלך?" חוטב העצים ענה, "לא".

אז היא צללה שוב והוציאה גרזן מכסף. שוב שאלה אותו אותה השאלה ושוב ענה: "לא, זה לא הגרזן שלי".

לבסוף, צללה הפיה שלישית והוציאה גרזן ברזל. היא שאלה: "האם זה הגרזן שלך?" חוטב העצים ענה, "כן, זהו!".

הפיה חיכה ונתנה לו את שלושת הגרזנים: הזהב, הכסף והברזל.

חוטב העצים חזר הביתה עם הגרזנים והיה מאושר מאוד.

שאלת איתור מידע לוקלי :

- מה היה לחוטב העצים ?
התשובה : לחוטב העצים היה גרזן חד ועבד בקושי.

שאלת איתור מידע גלובלי

* איפה הייתה הפיה ומה עשתה עם החוטב?

הפיה הייתה ליד הנהר והיא שאלה את החוטב למה הוא בוכה, צללה לתוך המים שלוש פעמים , כל פעם הוציאה גרזן שונה , ובסוף היא נתנה את שלושת הגרזינים לחוטב.

שאלת פרשנות והיסק 1

איך פעולתו של חוטב העצים במהלך המפגש עם הפיה משקפת את המוסר שהסיפור מבקש להעביר על אמינות והגינות?

התשובה :

בסיפור "חוטב העצים והגרזן", פעולתו של חוטב העצים משקפת את המוסר של אמינות והגינות בצורה חד משמעית. כאשר הפיה מציעה לו גרזנים מזהב ומכסף, ששווים הרבה יותר מגרזנו האישי, חוטב העצים בוחר לא לשקר ולהתחמק אלא לענות בכנות שאף אחד מהגרזנים המוצעים אינו שלו. הוא מדגים עקביות באמינותו גם כאשר ניתן לו לבחור באפשרות המשתלמת יותר לטווח הקצר. הפיה, לאחר שמבחנת את אמינותו, מחליטה לתגמל אותו לא רק בגרזן המקורי שלו אלא גם בשני הגרזנים היקרים יותר. ההיסק מכך הוא שהיושר והאמינות עשויים להביא לתוצאות טובות יותר לטווח הארוך, מבלי להתפשר על ערכים אתיים ומוסריים.

שאלת פרשנות והיסק 2

מהו השיקול של הפיה בהחלטה לתת לחוטב העצים את כל שלושת הגרזנים, ומה המוסר שניתן ללמוד מכך?

התשובה :

השיקול של הפיה בהחלטה לתת לחוטב העצים את כל שלושת הגרזנים היה לגמול אותו על כנותו ויושרו. בסיפור, כאשר החוטב העצים מחזיר לפיה את הגרזנים שאינם שלו, הוא מראה את תכונת הכנות שלו על ידי שהוא לא לוקח דבר שלא שייך לו. הפיה, מעריכה זאת ומחליטה לתגמל אותו לא רק בגרוץ שלו, אלא גם בשני הגרזנים הנוספים כאות הערכה ותמריץ להמשך פעולה כנה.

שאלת הערכה וביקורת

חשוב על השיקולים השונים שהיו לחוטב העצים במהלך האירועים בסיפור. מה הייתה התועלת שהחוטב יכול היה להשיג אילו היה טוען שהגרוץ הזהב או הכסף הם שלו? למה לדעתך הוא בחר לא לעשות כך? חשוב על השפעות אפשריות לטווח הקצר ולטווח הארוך של החלטתו.

התשובה:

במהלך האירועים בסיפור, החוטב העצים נתקל בגרזני זהב וכסף שהוצגו לו על ידי הפיה. הוא יכול היה לטעון שאחד מהם הוא שלו ובכך להשיג רווח גדול מידית. עם זאת, כאשר הוא בחר לא לטעון כך, הוא הביע כנות ויושרה, מה שהוביל בסופו של דבר לכך שהפיה נתנה לו את שלושת הגרזנים.

החלטתו של החוטב העצים להצהיר כי הגרזנים המוזהבים אינם שלו מעידה על תכונת יושרה עמוקה, שכן הוא העדיף להיות אמתית למרות הפיתוי לרווח מידי וגדול. השיקול שלו משקף ערכים מוסריים חזקים של אמינות וכנות, והתוצאה היא שהוא זכה להערכה גדולה יותר מהפיה.

לטווח הקצר, החלטתו של החוטב העצים לסרב לגרזני הזהב והכסף יכולה הייתה לראות כאילו הוא מוותר על רווח כספי משמעותי. אך לטווח הארוך, הבחירה שלו מבטיחה שהוא נתפס כאדם כנה ואמין, מה שיכול להוביל ליותר הזדמנויות חיוביות ולקשרים מוצלחים עם אחרים בעתיד, מעבר להערכה ולכבוד שהוא מקבל מהפיה ואחרים ששומעים את סיפורו.